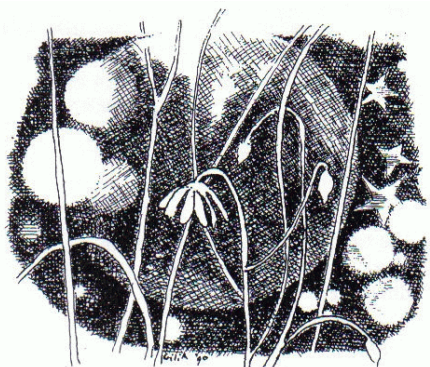

PAASWAKE

VOORAF

Harp

AANHEF

Koor

*Search me, o Lord
C.E. Yves*

(Lucas 24,13-35)

*Ontmoedigd en ontgoocheld waren
twee van Jezus' vrienden onderweg
van Jeruzalem naar Emmaus -
met zijn bijna laatste woorden in het hoofd:
'Niemand neemt mij het leven af;
ik geef het uit mezelf en
keer terug naar mijn Vader,
Schepper van hemel en aarde.*

Kort instrumentaal

DE SCHEPPING

Genesis

*In den beginne schiep God hemel en aarde. De aarde
was woest en leeg; duisternis lag over de diepte en
Gods adem hing over de wateren. En Hij schiep zon
en maan; dag en nacht schiep Hij; morgen, middag,
avond.*

*Ik zou Uw ogen willen lenen, God . . .
dan zou ik zien dat alles samenhangt
en dat niets profaan is: de dingen niet,
de mensen niet, wat gebeurt niet, -
maar dat alles vanaf zijn oorsprong
door U is geheiligd en
medegeheiligd moet worden
door de goddelijke mens.
(Michel Quoist)*

Kort instrumentaal

*God sprak: Het land moet zich tooien met jong groen
gras, zaadvormend gewas; bomen en bloemen van
allerlei soort met vruchten die ontkiemen.*

Ge moet het eenzaam laten
het zaad dat ligt te slapen
en dat al kiem gaat maken.

Dit eerstelingsbewegen
van leven binnen leven, -
vermijd het te genaken.

Laat het stil in zijn waarde,
zaad in de donkere aarde;
zaad in de donkere aarde.
(Ida Gerhardt)

Lied	<i>Die ons schiep, c1</i>	<i>Bloem</i>
	<i>Die ons schiep, c3</i>	<i>Bloem</i>

*En God sprak: het water moet wemelen van dieren en
boven het land moeten vogels langs de kemel scheren.
De aarde moet levende wezens voortbrengen van al-
lerlei soort: kruipende en gaande dieren; tamme en
wilde van allerlei soort.*

De geur van kruizemunt waait over,
ik zie mijn vroege kindertijd,
de wei, het slootje en zijn tover
van koelte en doorzichtigheid.

Water en de geheimenissen
die voor het turen opengaan,
scholen van kleine, snelle vissen
in vlucht en onbeweeg'lijk staan.

En planten, fijn vertakt en zwevend,
in heldere rechtstandigheid
beneden in de diepte levend
of op het water uitgespreid.

Spelen, maar met een eerste ontwaren
van d'onvervreemdbaar eigen aard -
O spiegeling - na zoveel jaren,
heb ik het alles gaaf bewaard?
(Ida Gerhardt *Herinnering*)

Lied	<i>Die ons schiep, c1</i>	<i>Bloem</i>
	<i>Die ons schiep, c2</i>	<i>Bloem</i>

*Toen schiep God de mens als zijn beeld; man en
vrouw schiep Hij hen. God zegende hen: Wees vrucht-
baar, word talrijk; bevolk de aarde en bewerk haar.
Heb zorg voor de vissen van de zee, de vogels in de
lucht en alles wat kruipt en gaat en groeit uit de aarde.*

Een gevoel van 'vervreemding'
heerst in onze wereld, -
het gevoelig gemis van het besef
van eenheid en verbondenheid
met alle leven dat ons omringt.

We gaan gebukt onder het idee
dat wat wij 'ik' noemen
een eenzame wees is,
die door 'n merkwaardig toeval en
zonder zin op aarde terecht gekomen is.
(Hein Stufkens in *Gelukkig zijn*)

Lied *Die ons schiep, c1* *Bloem*

 Die ons schiep, c4 *Bloem*

*God overzag alles wat Hij gemaakt had en zag dat het
zeer goed was. Op de zevende dag bracht Hij alles tot
voltooiing en rustte uit van al het werk. Hij zegende
deze dag en noemde die heilig.*

Als een aangeslagen snaar
een aangeblazen riet
trilt een heimwee in ons binnenste
naar we weten niet wat,
we weten niet wie.

En zodra wordt gezegd:
we hebben het geheim onthuld;
het is dit en dat, heet zus en zo -
voelt het heimwee zich bedrogen
en is de engel gevlogen.
(Peer Verhoeven)

Lied.

A.: Mijn God ik zoek naar U *t. P. Verhoeven*
alwat ik ben is dorst naar U *m.: Parry*
Gij ziel van alle leven.

K.: Gij God aanwezig in de tijden
hier en overal, gezien gevierd
als bron van leven. Gij die met
ons zijt vanaf de moederschoot;
verhoopt, vermoed voorbij het graf,
voorbij de dood.

Gij die de vreugde zijt
waaruit de vogel zingt,
de blijheid die aan bloemen
geur en kleur geeft.
Gij die bloeit in alwat leeft,
in alwat groeit het leven zijt.

A.: Mijn God ik zoek naar U
alwat ik ben is dorst naar U
Gij ziel van alle leven.

*Bloem
aan de voet
van het kruis*

KWETSBAAR SCHEPSEL

*De twee onderweg naar Emmaus praatten
over alles wat er gebeurd was.*

*Gaandeweg kwam Jezus bij hen,
maar ze herkenden Hem niet.*

Hij vroeg:

'Wat bepraten jullie zo druk met elkaar?'

Ze begonnen over Jezus

die drie dagen terug gekruisigd was.

'En wij' bekenden ze 'wij hadden

alle hoop op hem gesteld.'

Toen begon Jezus hen vanaf Mozes

alwat geschreven is te verklaren.

Lied. *Ongeziene vreemde verten; 1c* *Sytze de vries*
Willem Vogel

Er is geen lege ruimte
geen zinloos bestaan
geen schreeuw zonder echo
geen hartstocht zonder geliefden.

Mijn ziel kan vastlopen
mijn hart kan breken
mijn lichaam kan kronkelen
in een oceaan van pijn.

Maar diep in mij
roept en duwt leven
in mij hunkert eeuwigheid
die zal overwinnen
en altijd zal zijn.
(Claire van den Abbeele)

Vuur ontsteken

Lied. *Ongeziene vreemde verten; 1c*

IK BEN

Uit Exodus 3

Mozes dreef zijn schapen tot bij de berg de woestijn in. Daar stond een braamstruik in lichterlaaie, die wel brandde maar niet verteerde. Mozes wilde weten hoe zoiets kon. God zag Mozes nieuwsgierig dichterbij komen en riep: 'Mozes, Mozes, niet verder; blijf waar je bent en doe je sandalen uit, want waar je staat is het heilig. Ik Ben, Ik ben de God van uw vaders, God van belofte, God van mensen - die zien hoe alles gaat en blijven hopen dat het morgen beter wordt; die werken en zwoegen, planten en zaaien en vrucht en oogst aan anderen laten; die voor recht en gerechtigheid hun leven riskeren, alsof het hun enige niet is; die zwaar getroffen, naar ziel en lichaam wegteren en toch blijven uitzien naar leven, hoe dan ook.' Toen sloeg Mozes de handen voor de ogen, want God aanzien durfde hij niet. Die sprak: 'Ik zie de ellende van de mensen; ik hoor hun jammeren, weet hoe ze lijden. Daarom ben Ik: om mijn volk weg te leiden van hier naar waar het goed toeven is, - een land van melk en honing. Ik ga voor u uit; overdag als een wolk, 's nachts als een vuur. Nooit zal Ik wijken uit de spits van mijn volk onderweg.'

*Brood en kan
naar altaar*

Lied. *Ongeziene vreemde verten; 1c*

HERKEND

*De beide vrienden bereikten Emmaus.
De dag liep ten einde, het werd avond.
Ze vroegen Jezus bij hen te blijven.
Hij ging bij hen binnen en is gebleven.
Hij nam brood, prees het,
brak het en gaf het hun.
Toen zijn hun de ogen open gegaan.
Ze herkenden hem
aan het breken van het brood -
al was hij uit het zicht verdwenen.*

Kort instrumentaal

*De twee keerden meteen
naar Jeruzalem terug.
Daar waren de elf en vele anderen samen.
Die riepen hen toe:
De Heer is waarlijk opgestaan
en aan Simon verschenen.*

VERREZEN

Gaat u staan

*Het Licht binnen
gedragen en verspreid*

V. Lumen Christi
A, **Deo gratias**

V. Lumen Christi
A, **Deo gratias**

V. Lumen Christi
A, **Deo gratias**

PAASLIED

*t.: Adri Bosch
m.: M. Vulpius*

EVANGELIE

Marcus 16

De sabbat was voorbij en Salomé, Maria van Jacobus en Maria van Magdala gingen naar het graf. Het was vroeg in de morgen, de eerste dag van de week. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal ons de steen van het graf weggrollen?' Ze keken op en zagen dat de steen - ontzettend groot toch - al weggerold was. Het graf ingegaan, zagen ze een jongeman in het wit die hen aansprak en zei: 'Niet bang; jullie zoeken Jezus van Nazaret, de gekruisigde. Hij is niet hier; Hij leeft. Kijk zelf maar. Daar hadden ze hem neergelegd.' De vrouwen vluchtten ontredderd weg van het graf en zeiden er niemand iets over.

*Kort orgel, kaarsjes doven
Gaat u zitten*

OVERWEGING

Er zijn weinig oude verhalen, waarover in de loop der eeuwen zoveel te doen is geweest en geschreven is als dit verhaal over de vrouwen, die op de eerste dag van de week 's morgens vroeg - het was dus allemaal heel pril en heel nieuw - ervaren, dat dood en graf het einde niet zijn. Van stonde af aan is met dit verhaal 'gewinkeld'. Al in de eerste jaren van het Christendom werd er aan toegevoegd, dat de vrouwen het blijde nieuws aan Petrus moesten gaan zeggen; later aan hem en aan de elf anderen. En voordat de eerste christelijke eeuw voorbij was, schreef Johannes aan het slot van zijn evangelie dat niet de vrouwen, maar dat Petrus en hij als eersten het lege graf zijn binnengegaan. Hoe het ook zij en wat er ook van gemaakt is, staan blijft dat het christelijke geloof in leven doorheen de dood, uit vrouwen geboren is.

Ook het verstaan van het verhaal van het Lege Graf heeft een lange en variërende geschiedenis. Met Paulus begonnen, heeft de mensheid vele eeuwen de verrijzenis van Jezus gezien als proclamatie en garantie van eeuwig leven, concreet als hiernamaals en hemel voorgesteld. Kort na het midden van de voorbije eeuw, waarin Jezus meer en meer beleefd werd als de radicale strijder voor recht en gerechtigheid, werd zijn 'opstanding uit de doden' bijna vereenzelvigd met opstand tegen . . . opstand tegen geweld, onrecht en alle kwaad. Nu, nog in het eerste decennium van een nieuw millennium gaan we duidelijk beseffen wat denkers in de nadagen van het communisme al zeiden: werken aan een rechtvaardige samenleving kan alleen wanneer er een ideaal bestaat en er 'n perspectief leeft, dat al het voor en door mensen maak- en haalbare overstijgt. Een wereldvermaard musicus zei in het midden van de vorige eeuw: *Een samenleving die vasten en bidden niet in haar 'programma' heeft en waarin tenminste niet een paar leden geneigd zijn tot vormen van zuivering en identificatie met de oneindigheid, is ernstig uit haar evenwicht.* (Yehudi Menuhin)

De intuïtie van de vrouwen bij het graf, de zin van het verrijzenisgeloof en Pasen-vieren is dit: werken aan een oprechte en gerechte wereld gaat door, - vanuit 't oervertrouwen dat het leven sterker is dan de dood, goed het wint van kwaad. Dit Paasmysterie vieren wij vanavond. Dit mysterie is Hart en Energie van ons bestaan.

Kort orgel

'Het was rond mijn tweeëndertigste levensjaar. Ik reed net op de afslag Hilversum toen ineens een hevig licht door mijn rug bij me binnenkwam.

Voor mijn gevoel werd ik naast het leven gezet. Ik werd uit mijn bestaan geslingerd. Ik verdween in een enorme ruimte en werd álles. Alle kleuren van de regenboog, iedereen en alles was er tegelijk. Ik zag het niet met mijn gewone ogen want die had ik niet meer. Ik was *een onderdeel van alles en iedereen* geworden en het was zo vanzelfsprekend en veilig, zo bekend alsof het nooit anders was ge-weest. Het was oneindig heerlijk en duidelijk om te zien, duidelijker kon het niet. Er was sprake van een uitgestrektheid die immens groot en knus tegelijk was. Tegenstellingen waren er niet. Het ging om een totale belevenis, zoals er ook niet één enkele geur was maar de geur van alle geuren tegelijk. Een geluksgevoel van *totaal te zijn opgenomen* maakte zich van mij meester en heel mijn bewustzijn ging daarin op. Alles klopte, alles was zoals het moest zijn. *Ik was één groot overzichtelijk en mathematisch geheel.'*

Dit zegt Iris van Haaren, een hoog begaafde en zeer geslaagde jonge vrouw, in haar boek *Waarover je niet spreken kan* dat zij in 2007 schreef.

Dezer dagen had een journalist een gesprek met haar waarin zij - schuchter en bescheiden -probeerde haar ervaringen nader toe te lichten.

'Ik was opgegaan in een groot geheel van dingen, mensen, van alles . . . Mijn 'ik' was er niet meer. De grens tussen mij en al het andere vervaagde ineens.'

De hedendaagse westerse mens die volgens velen lijdt aan vervreemding van natuur, medemens en zichzelf, - die zich meer en meer ervaart als een los fragment, een vereenzaamde wees, - deze mens van nu wordt ook steeds meer gewezen op wat deze vrouw ervaren heeft: je hebt deel aan 't grote geheel, bent één met alle leven.

'Wij zijn op mysterieuze wijze verbonden met het gehele universum . . . Het gaat om het besef dat wij hier niet alleen voor onszelf leven, maar deel uitmaken van een hogere, mysterieuze realiteit die wij niet straffeloos kunnen veronachtzamen.' (Vaclav Havel)

Deze gedachten kunnen in deze tijd, waarin oude woorden en ideeën versleten blijken, gelden als een nieuwe paasboodschap die in vele toonaarden wordt bezongen, maar waarvoor wel 'n gevoelige antenne en ontvanger ontwikkeld moeten worden. En er zijn vele stoorzenders in de lucht, die verhinderen tot rust, tot zichzelf, tot zien te komen.

Pasen 2009: geloven in een zinvol Geheel van Leven, waaraan je deelhebt, - waarin je op je plaats bent en een unieke taak te vervullen hebt.

VERSTILD MOMENT

Instrumentaal

Ter overweging

Ik heb gekend
de pijn van verstoting
die van vernedering
van geweld
het diepe verlangen naar ooit
de pijn van mens te zijn.

Ik heb gekend
de vrede van geven
van ontvangen
van kennen
van liefde
de stille rust van een mens te zijn.

(Uit Iris van Haaren
Hand in mijn hand 2007;

LEVEND WATER

Lied

*Bronnen en alwat in 't water leeft I. Gerhardt
F.van der Putt*

Gezegend het water

Water,
wie of wat kan zonder ?
Geen plant, geen dier,
geen mens kan zonder water. -
Water, levend water,
alle leven uit het water.
En wie niet te drinken heeft
versmacht, verdort.

Paaskaars dompelen

Water,
Hij is het levend water.
Alwie hem drinkt
dorst naar niets meer.

Gezegend zij het water
en allen die in Jezus' naam
uit water en licht herboren worden.

*Allen gaan zich
tekenen met water
als hernieuwde doop*

BELIJDENIS

Orgel dan lied

K.: Gij uit de dood verrezen *t.: P. Verhoeven*
ten leven opgestaan, *m.: Toinot Arbeau*
in ons die niet als wezen
ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
behoudt ons in het graf.
De machten namaakgoden
verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

K. Die bang naar Emmaus vluchtten
op niemand meer gehoopt,
die tijd en wereld duchtten
ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
ons leven God en Goed.
Gij blijft met ons voorgoed
nu tot in eeuwigheid.**

ONDERBREKING

Orgelspel, collecte

Lied.

GEDACHTENIS

Zij herkenden hem
al was hij uit het zicht verdwenen
aan het breken van het brood.

In het brood het leven zien,
in het leven een brandend hart,
dat Liefde is - aan wie wij ons
door alles heen kunnen toevertrouwen -
om wie we in eerbied leven
met alwat en alwie is -
om wie we aan geen kwaad bezwijken,
in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan.

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL

A.: Met de medemens begaan *M. Zagers/J. Criüger*
**en Gods woord gehoord, verstaan
is hij onderweg gegaan.**

V. De zon brengt warm de dag aan het licht,
hult de avond in schemer;
maan en sterren blinken in de nacht,
verbleken bij het gloren van de ochtend.

Bergen rijzen tot boven de wolken;
bomen wortelen diep,
reiken wuivend hemelhoog;
zeeën golven tot voorbij de einder.

Vogels zingen het licht tegemoet,
groeten het donker en zwijgen;
bloemen bloeien veelkleurig fier,
buigen het hoofd mettertijd.

Het ontroert wie ziet en hoort,
spreekt en raakt ons -
verwant als we zijn aan de aarde
en verweven met U, van Wie zij spreekt.

**A.: Één met alwat ademt, leeft
één met wie geen ruimte heeft
leven dat vertrouwen geeft.**

V. Mensen komen en gaan
beleven lief en leed;
genieten geluk en
krijgen het zwaar te verduren.

Ze werken en doen
zo goed ze kunnen, zolang het gaat.
Ze zoeken elkaar, willen vrede,
sprekende stilte, gemoedelijke rust.

Van woestijn maken ze akker,
herbouwen op ruïnes hun stad.
En hoe ook getroffen lamgeslagen,
ze staan weer op en vervolgen hun weg.

Mensen zichzelf een wonder:
hoe zij zoeken en reiken naar U,
vanwaar ze zijn, waarvoor ze doen
en naar Wie onderweg.

**A. ‘Dit ben ik. Mijn testament
maak ik hier en nu bekend;
dat gij elkaars dienaars bent.’**

V. Één kwam er in de wereld
die de hemel op aarde zag,
een zee van recht en gerechtigheid, -

die niet deed dan goed;
van geweld niet wilde weten,
omzag naar zwak en gekwetst.

Één die door waan en waas
een spoor van licht heeft getrokken
de einder voorbij -

die ondanks alle schijn en ongelooft
trouw en onbevangen leefde
in het volste vertrouwen.

In Hem herkennen wij
onze ware aard; zien wij U,
de Eeuwige in de tijd.

**A.: ‘Breek het brood en drink de wijn
deel de vreugde, draag de pijn -
sterven zal nieuw leven zijn.’**

V. Hij heeft zijn testament gemaakt,
brood genomen en gedeeld:

brood, het leven gegeven
met al zijn zoet en zuur;
brood, ons kwetsbaar broos bestaan
dat eens zal zijn geheeld.

Hij heeft zijn leven en visioen aan
hen die bleven in handen gegeven;

de beker, tot de bodem toe gedronken,
overgedragen aan die na hem komen
tot waarop wij hopen zal zijn vervuld.

**A.: Met de medemens begaan
en Gods woord gehoord, verstaan
is hij onderweg gegaan.**

V. Zo'n vertrouwen
is leugen en geweld te machtig,
in geen graf of dood te vangen.

Zo'n vertrouwen
brengt alles aan het licht
en in liefde tot voltooiing.

Zo'n vertrouwen
laat de aarde glanzen van U
van U, God en Goed.

Bid dan zoals hij,
God een zoon, ons een broeder,
gebeden heeft.

ONZE VADER

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

Kaarsjes ontsteken

GEBEDEN

Woord en lied

K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Allen, wie ook waar ook -
met een brok in de keel
of een lied op de lippen;
als een veertje zo licht
of met een steen op het hart -
zalig Pasen.*

K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Allen, wie ook waar ook -
jong en gezond
of ziek en oud;
gezocht, getapt
of gemeden, vergeten -
zalig Pasen.*

- K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*Allen, wie ook waar ook -
vriend en vreemde,
nabije naaste en verre medemens;
op de bres voor echt en recht of
niet bij machte iets bij te dragen -
zalig Pasen.*

- K. Alles wat adem heeft love de Heer
A. **Alles wat adem heeft love de Heer.**

ZEGENWENS

Zegenen wij elkaar en
die God en Goed is
zij met ons en zijn schepping.
Zalig Pasen in de naam van
Vader Zoon en heilige Geest.

AMEN.

ORGELSPEL

ZALIG PASEN